

Књига пророка Јоила и лаодикијска Црква адвентиста седмог дана — број тридесет осам

Jeff Pippenger

2026-01-30

Број Тридесет Осам

Проба Хлеба Небеског била је омега-проба учеништва у данима Исуса, а била је и омега у односу на пробу мане која је представљена у алфи заветне историје древног Израиља. Почетак је био мана; крај је био Хлеб Небески. Омега је увек највећа, стога највеће отпадништво ученика означава Капернаум као омегу у Христовој историји и у проби учеништва.

Тада Исус рече својим ученицима: Ако ко хоће за мном да иде, нека се одрекне себе, и узме крст свој, и иде за мном. Јер ко хоће живот свој да сачува, изгубиће га; а ко изгуби живот свој мене ради, наћи ће га. Јер каква је корист човеку ако сав свет задобије, а души својој науди? Или шта ће човек дати у замену за душу своју? Јер ће Син човечији доћи у слави Оца свога са анђелима својим, и тада ће узвратити свакоме по делима његовим. Заиста вам кажем: има неких међу онима што овде стоје који неће окусити смрти док не виде Сина човечијега где долази у Царству своме. Матеј 16:24–28.

Капернаум је омега тест. Тест у Капернауму јесте тест уља у причи о десет девојака; он почиње повиком у поноћ и започиње раздобље које укључује то да луде девојке препознају да немају уља. Тада почињу да паниче док се приближавају затварајућим вратима недељног закона, како је то представљено кризом у Капернауму у Јовану 6:66. Пророчки, оне су „постиђене“.

Ево, долазе дани, говори Господ Бог, када ћу послати глад на земљу, не глад за хлебом, нити жеђ за водом, него за слушањем речи Господњих: И лутаће од мора до мора, и од севера па до истока, трчаће тамо и амо да траже реч Господњу, и неће је наћи. У тај дан лепе девојке и младићи клонуће од жеђи. Они који се куну грехом Самарије и говоре: Жив био бог твој, Дане; и: Жив био пут Вирсавеје; и они ће пасти и никада више неће устати. Амос 8:11–14.

Омега-проба у Капернауму представља праслику омега-пробе која следи након темељне пробе из 2024. године. Омега-проба је место где је невеста запечаћена пре доношења закона о недељи. Ту се раздвајање заувек коначно запечаћује, јер када она буде чиста, више никакви туђинци (незнабошци) неће довека пролазити кроз Јерусалим.

И Господ ће рикнути са Сиона, и пустиће глас свој из Јерусалима; и небеса и земља ће се затрести; али ће Господ бити нада своме народу и крепост синовима Израиљевим. Тако ћете познати да сам ја Господ Бог ваш, који пребивам на Сиону, на светој гори својој; тада ће Јерусалим бити свет, и туђинци неће више пролазити кроз њега.

И догодиће се у тај дан да ће горе капати ново вино, и хумови ће тећи млеком, и све реке Јудине течеће водом, и из дома Господњег изаћи ће извор, и натапаће долину Ситим.

Египат ће опустети, и Едом ће постати пустош у пустињи, због насиља над синовима Јудиним, јер су у њиховој земљи пролили невину крв. Али ће Јуда пребивати довека, и Јерусалим од колена до колена. Јер ћу очистити крв њихову, коју нисам очистио; јер Господ пребива на Сиону. Јоило 3:16–21.

Јерусалим се чисти од греха у завршним покретима истражног суда, што је у трећем поглављу Захарије место где се Исусу Навину даје бела ланена филаделфијска хаљина да замени прљаву лаодикијску хаљину. „Тада ће Јерусалим бити свет, и туђинци неће више пролазити кроз њега“, јер је пшеница одвојена од кукоља и сабрана као принос првина. То се збива у омега тесту, и збива се када се отварају небески прозори, а Исус баца драгуље у ковчежић и говори свету: „дођите и видите“. „Дођите и видите“ заставу мога царства, моју невесту, мој принос Левита као у дане старе. „Дођите и видите“ мој храм, мој ковчежић пун драгуља — сваки припремљен као део круне царства славе.

Темељни алфа-тест из 2024. године води ка храмовном омега-тесту. Омега-тест настаје када се отворе небески прозори, што је онда када се невеста припрема. Луде девојке и њихова лажна порука о миру и сигурности, као и позном дажду, бивају одуване кроз отворене прозоре ветром, јер је порука ове историје порука источног ветра. Та порука је Исаијин силовити ветар који се задржава у дан источног ветра; то су Јованова четири ветра која се обуздавају у време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде.

„Анђели задржавају четири ветра, представљена као разјарен коњ који настоји да се отргне и јурне преко лица целе земље, носећи разарање и смрт на своме путу.“

„Зар ћемо спавати на самом прагу вечног света? Зар ћемо бити троме и хладни и мртви? О, кад бисмо у својим црквама имали Духа и дах Божји удахнут у Његов народ, да би стали на своје ноге и живели.“ Manuscript Releases, volume 20, 217.

Они који одбацују ту поруку источног ветра ислама, бивају издувани кроз прозор тим ветром — управо симболом своје побуне. Смеће заблуде заувек је привезано уз безумни разред који нема уља. Јефрем се опет здружио са својим идолима. Одбацили су умножавање знања о времену запечаћења и његов однос према исламу треће невоље. Бог ће славу њихове лажне поруке о позном дажду претворити у „срамоту“.

Народ мој пропада због недостатка знања; зато што си одбацио знање, и ја ћу одбацили тебе, да ми више не будеш свештеник; пошто си заборавио закон Бога својега, и ја ћу заборавити децу твоју.

Како су се умножавали, тако су ми грешили; зато ћу њихову славу претворити у срамоту. Грех народа мога једу, и срце своје управљају ка безакоњу његову. И биће: какав народ, такав свештеник; и походићу их за путеве њихове, и узвратићу им за дела њихова. Јешће, а неће се наситити; блудничиће, а неће се умножити; јер су престали да пазе на Господа. Блуд и вино и младо вино одузимају срце. Народ мој тражи савет од

свога дрвета, и штап његов казује му; јер их је дух блуда завео, и одблудничише од Бога свога. На врховима гора приносе жртве, и на хумовима каде, под храстовима и тополама и брестовима, јер је сен њихова добра; зато ће кћери ваше блудничити, и невесте ваше прељубу чинити. Нећу походити кћери ваше кад блудниче, ни невесте ваше кад прељубу чине; јер се сами одвајају с блудницама, и са курвама приносе жртве; зато ће народ који не разуме пропасти.

Иако се ти, Израилу, блудничиш, нека ипак Јуда не сагреши; и не идите у Галгал, нити узлазите у Ветавен, нити се куните: Жив је Господ. Јер Израил одступа као јуница која се отима; сада ће их Господ пасти као јагње на пространом месту.

Јефрем се приљубио уз идоле; остави га.

Пиће им је укисело; непрестано су чинили блуд; њени кнезови са срамотом љубе: Дајте. Ветар ју је свезао у крила своја, и постидеће се због жртава својих. Осија 4:6–19.

Смеће које се уклања јесу и луде девојке и њихова погрешна учења, с којима су сједињене. Ми смо оно што једемо, а оне су одбациле поруку источног ветра, избавивши уместо ње лаж која за собом доноси силну заблуду, и постале сједињене са својом кривотвореном поруком позног дажда о миру и безбедности. Јоилово ново вино одсечено је од њихових уста, управо тамо где Јеремија постаје Божја уста.

„Одбацујући истину, људи одбацују њеног Аутора. Газећи Божји закон, они поричу власт Законодавца. Подједнако је лако начинити идола од лажних учења и теорија као и сачинити идола од дрвета или камена. Погрешно представљајући Божје особине, Сотона наводи људе да Га замишљају у лажном карактеру. Код многих је философски идол устоличен на месту Јехове; док живог Бога, онаквог какав је откривен у Његовој Речи, у Христу и у делима стварања, обожава тек неколицина. Хиљаде обожују природу док одричу Бога природе. Иако у другом облику, идолопоклонство и данас постоји у хришћанском свету исто тако заиста као што је постојало у старом Израилу у Илијино време. Бог многих који се изјашњавају као мудри људи, философа, песника, политичара, новинара — Бог углађених, помодних кругова, многих колеца и универзитета, па чак и неких богословских установа — једва да је ишта бољи од Вала, финикијског бога сунца.“ Велика борба, 583.

При раздвајању истинитог и лажног у Милеровом сну, ветар односи лажне девице, док Господ запечаћује Своју невесту током омега унутрашњег испита отвореног прозора.

Ево, ја ћу послати гласника свога, и он ће приправити пут преда мном; и изненада ће доћи у храм свој Господ, кога тражите, и гласник завета, коме се радујете; ево, доћи ће, вели Господ над војскама. Али ко ће поднети дан доласка његова? и ко ће опстати кад се он јави? јер је он као огањ топиочев и као сапун бељачки. И седеће као онај који топи и чисти сребро; и очистиће синове Левијеве и претопиће их као злато и сребро, да би приносили Господу принос у праведности. Тада ће принос Јудин и јерусалимски бити мио Господу као у старе дане и као пређашњих година. Малахија 3:1–4.

Синови Левијеви јесу синови оних Левита који су били верни на Ароновом испиту иконе звери, а потом опет на Јеровоамовом испиту иконе звери. То су они који полажу испит иконе звери, који је испит на основу којег се одлучује њихова вечна судбина, и испит који морају положити — пре него што будемо запечаћени.

„Господ ми је јасно показао да ће лик звери бити образован пре него што се време милости заврши; јер треба да буде велико искушење за Божји народ, којим ће бити одлучена њихова вечна судбина.

„Ово је проба коју народ Божји мора проћи пре него што буде запечаћен. Сви који су доказали своју верност Богу држањем Његовог закона и одбијањем да прихвате лажну суботу, сврстаће се под заставу Господа Бога Јехове и примиће печат живог Бога. Они који се одрекну истине небеског порекла и прихвате недељну суботу, примиће жиг звери.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 976.

Испит о облику звери јесте испит који претходи испиту о жигу звери приликом недељног закона, и он мора бити положен пре него што се врата затворе.

То је кушња која прочишћава праведне и уједно одваја праведне од неправедних. То је кушња у којој се налази да су Данило, Седрах, Мисах и Авденаго на изглед лепши и ухрањенији од оних који су јели вавилонску храну. Једна скупина јела је хлеб с Неба, а друга хлеб вавилонски. То је кушња хлеба у синагоги у Капернауму.

Споља, време кушања у коме се сада налазимо јесте испит иконе звери, спајања цркве и државе унутар Сједињених Држава. Паралелно унутрашње време кушања разоткрива једну класу девица које испољавају лик човечанства и другу класу девица које испољавају лик Божанства сједињеног са човечанством. Пошто Малахија укаже на очишћење и прочишћавање Левита, Бог поставља испит.

И приступићу к вама на суд; и бићу брз сведок против врачара, и против прељубника, и против оних који се лажно заклињу, и против оних који закидају најамника у његовој плати, удовицу и сироче, и који странца одвраћају од његовог права, и не боје ме се, вели Господ над војскама.

Јер ја сам Господ, не мењам се; зато ви, синови Јаковљеви, нисте истребљени. Малахија 3:5, 6.

Прва проба јесте да се бојимо Бога, а класи која је пала на испитивању Весника завета потом се упућује пет осуда, по једна за сваку од лудих девојака, које се подударају с тим да су јадне, бедне, сиромашне, следе, наге; пет пророчких обележја за пет лудих девојака, сажетих под изразом „и не бојите ме се“. То су они који су пали на темељној првој алфа-проби. Пали су зато што нису разумели да се Бог никада не мења. То су они који су пали на темељној спољашњој алфа-проби 2024.

„Из историје прошлости треба извући поуке; и пажња се на њих усмерава, да би сви разумели да Бог и сада делује по истим начелима по којима је одувек деловао. Његова рука се види у Његовом делу и међу народима сада, исто онако као што се видела од

самог тренутка када је јеванђеље први пут било објављено Адаму у Едему.

„Постоје раздобља која представљају прекретнице у историји народа и цркве. У Божјем провиђењу, када настану ове различите кризе, даје се светлост за то време. Ако се она прихвати, долази до духовног напретка; ако се одбаци, следе духовно опадање и бродолом. Господ је у Својој речи открио продорно дело јеванђеља онако како се оно вршило у прошлости, и како ће се вршити у будућности, све до завршног сукоба, када ће сатанске силе извести свој последњи чудесни покрет.“ Bible Echo, August 26, 1895.

Лаодикијци не увиђају да је Божје поступање с људима увек исто. Ако се прими светлост, или уље, долази благослов; ако не, следи бродолом.

„У прошлим вековима Господ Бог небески откривао је своје тајне својим пророцима. Садашњост и будућност подједнако су му јасне. Глас Божји одјекује кроз векове, казујући човеку шта ће се збити. Цареви и кнежеви ступају на своја места у време које им је одређено. Они мисле да извршавају своје сопствене намере, али у стварности испуњавају реч коју је Бог изговорио.“

„Павле изјављује да су записи о Божјем поступању с човечанством у прошлости „написани за нашу опомену, на које су дошли свршетци света“. Историја Данила дата нам је за нашу опомену. „Тајна Господња је у оних који га се боје.“ Бог Данилов и даље живи и царује. Он није затворио небо пред својим народом. Као у јеврејском добу, тако и у овом добу, Бог открива своје тајне својим слугама пророцима.

„Апостол Петар каже: ‘И имамо још поузданију пророчку реч; и добро чините што пазите на њу као на светлост која светли на тамном месту, док дан не сване и звезда Даница не се роди у вашим срцима; знајући најпре ово, да ниједно пророштво Писма не бива по сопственом тумачењу. Јер пророштво никада није дошло вољом човечијом, него су свети Божји људи говорили покретани Духом Светим.’“

„Неверујући и безбожни не распознају важност знакова времена, предсказаних у пророчкој речи. У незнању могу одбијати да прихвате надахнути запис. Али када хришћани по имену с подсмехом говоре о путевима и средствима којима се Велики ЈА САМ служи да објави своје намере, они тиме показују да не познају ни Писма ни силу Божју. Творац тачно зна с каквим елементима има да се суочи у људској природи. Он зна која средства треба да употреби да би постигао жељене резултате.

„Реч човечја изневерава. Онај који тврдње људи учини својим ослонцем, с разлогом може дрхтати; јер ће једнога дана бити као бродоломно пловило. Реч Божја је непогрешива и траје довека. Христос изјављује: ‘Заиста вам кажем: док не прођу небо и земља, ниједна јота ниједна цртица неће ни у ком случају проћи из закона, док се све не испуни.’ Реч Божја трајаће кроз бескрајне векове вечности.” Youth Instructor, December 1, 1903.

Бог се никада не мења и делује по истим начелима као што је одувек чинио.

„Дело Божје на земљи показује, из века у век, упадљиву сличност у свакој великој реформацији или верском покрету. Начела Божјег поступања са људима увек су иста.

Важни покрети садашњости имају своју паралелу у покретима прошлости, а искуство цркве у ранијим вековима садржи поуке од велике вредности за наше време.“ Велика борба, 343.

Прва четири стиха треће главе Малахијине указују на весника који припрема пут за Весника Савеза, као и на чишћење и очишћење Левита. Затим Господ изриче суд над Лаодикејом, указујући да се не боје Бога, што значи да нису положили темељни алфа-тест трећег анђела. Њихов недостатак страха представља намерно одбацивање знања, а контекст знања које одбијају јесте прихватање историје весника који припрема пут и божанског Весника који следи. Сви пророци указују на последње дане, и не би било разлога да се указује на један кривотворени реформаторски покрет, када не би постојао истински.

„Али Сатана није мировао. Он је сада покушао оно што је покушао у сваком другом реформаторском покрету — да превари и уништи народ подмећући му кривотворину уместо истинског дела. Као што је у првом веку хришћанске цркве било лажних Христоса, тако су се у шеснаестом веку подигли лажни пророци.“ Велика борба, 186.

Контекст првих шест стихова трећег поглавља Малахије јесте чишћење и прочишћење Левита реформаторског покрета сто четрдесет и четири хиљаде. Будућност за Америку јесте или управо тај покрет, или један од многих фалсификата. Затим Малахија изјављује:

Још од дана отаца својих одступате од мојих уредаба и не држите их. Вратите се к мени, и ја ћу се вратити к вама, вели Господ над војскама. Малахија 3:7.

Постепена побуна током четири нараштаја јесте увод и оквир књиге пророка Јоила, а Малахија овде препознаје исту ту постепену побуну када каже: „још од дана отаца својих одступисте“. Од 1863. године, од дана отаца првог нараштаја побуне, они су све више и више одлазили све даље и даље од Бога. Објава против њиховог непрестаног греха ублажена је лаодикијским позивом који у жалосним тоновима обећава да ће се, ако би се само вратили, Бог вратити к њима.

А ви рекосте: У чему да се вратимо? Хоће ли човек закидати Бога? А ви Мене закидате. Али говорите: У чему Те закидосмо? У десетцима и приносима. Проклетством сте проклети, јер Мене закидате, ви, сав овај народ.

Донесите све десетке у спремиште, да буде хране у дому мојему, и окушајте ме сада у томе, вели Господ над војскама, нећу ли вам отворити уставе небеске и излити на вас благослов, да неће бити места довољно да га примите.

И запретићу прождрљивцу ради вас, и неће вам кварити род земаљски; нити ће ваша винова лоза у пољу збацивати свој плод пре времена, вели Господ над војскама. И сви ће вас народи звати блаженима; јер ћете бити земља милине, вели Господ над војскама. Малахија 3:5–12.

Алфа темељни спољашњи тест из 2024. године праћен је завршним унутрашњим тестом из 2026. године. Тај завршни тест наступа када се отворе небески прозори, а три места на којима су ти отворени прозори препознати у контексту победоносне цркве јесу Малахија

три, Милеров сан и Откривење деветнаест. Малахија је алфа, Милеров сан је средина, а Откривење је омега. Тест је приказан Христом, као човеком са четком за прашину, који баца драгуље у ковчежић. Ти драгуљи су и истине савршено поређане у свом редоследу, и остатак. Ризница је место где се храна сабира и раздељује. Као и код теста мане, теста Капернаума и Хлеба с Неба — „храна“ је предмет.

„Храна“ је уље у причи о девицама, и она представља карактер, Светога Духа и пророчку вест која доноси Светога Духа у срца и умове оних који развијају Христов карактер. „Храна“ је Јоилово „ново вино“ које је одсечено од пијаница Јефремових. Да бисте положили унутрашњи испит темпла као заглавног камена другог анђела, морате претходно положити спољашњи први алфа-темељни испит. Ако нисте прихватили темељ, не можете бити део храма који се подиже на темељу; али ако не припадате броју оних који су положили тај темељни испит, саградићете своју духовну кривотворену кућу на песку. Јован ту кривотворену духовну кућу назива „сатанином синагогом“, а Јеремија „сабором ругалаца“.

Донесите све десетке и приносе у ризницу — то је унутрашњи испит на коме се утискује печат. Човек са прљавом четком бацио је Божји народ остатка у увећани ковчег, и тиме је приказивао дело доношења свих десетака у ризницу. Левити су принос који се уздиже када Он излива благослов с прозора небеских. Драгуљи човека са прљавом четком јесу Његов народ остатка, а у шестом поглављу Исаије тај народ остатка је означен као десетак.

Тада рекох: Господе, докле? А он рече: Докле градови не опусте без становника, и куће без човека, и земља сасвим не опусти, и Господ не удаљи људе далеко, те усред земље буде велико опустошење. Али ће још у њој бити десетина, и она ће се вратити, и биће изједена; као теревинт и као храст, којима суштина остаје у њима кад збаце лишће своје: тако ће свето семе бити њена суштина. Исаија 6:11–13.

Господ питање „докле“ на основу више сведока препознаје као указивање на закон о недељи, а у трећем стиху шесте главе Исаије анђели објављују: „Свет, свет, свет је Господ над војскама; сва је земља пуна славе његове.“ Сестра Вајт ово повезује са силним анђелом из Откривења осамнаест.

„Док [анђели] гледају будућност, када ће сва земља бити испуњена Његовом славом, победничка песма хвале одјекује од једнога до другог у милозвучном појању: ‘Свет, свет, свет је Господ над војскама.’ Они су потпуно задовољни да прослављају Бога; и у Његовом присуству, под осмехом Његовог одобравања, не желе ништа више. У ношењу Његовог обличја, у вршењу Његове службе и у обожавању Њега, њихова највиша тежња у потпуности је достигнута.” Review and Herald, 22. децембар 1896.

Исаија 6 идентификује 11. септембар, када је земља била обасјана славом првог гласа од два гласа из Осамнаестог поглавља Откривења. Када је Исаија упитао: „Докле?“, историја тог поглавља бива препозната као раздобље од 11. септембра до недељног закона, када долази други глас. Исаија нас обавештава да ће у време недељног закона постојати остатак — који је десетак. Остатак има суштину у себи — уље у својим судовима.

Али ће у њој још бити десетак, и она ће се вратити, и биће поједена; као терebinт и као храст, у којима је срж њихова када одбаце лишће своје: тако ће свето семе бити њена срж. Исаија 6:13.

„Десетина“ су они који су се „вратили“ као одговор на Малахијин, а такође и Јеремијин, позив на повратак. Они су дрвеће човечанства, сједињеног са Божанством (свето семе). Биће поједени, јер они нису само гласници, него су и знамење педесетничких таласних хлебова; они су порука коју ће незнабошци јести.

Зато овако говори Господ: ако се вратиш, опет ћу те довести, и стајаћеш преда мном; и ако одвојиш драгоцену од ништавнога, бићеш као уста моја; нека се они обрате к теби, али се ти не обраћај к њима. Јеремија 15:19.

Јеремија представља оне који су појели поруку из руке анђела, која је била алфа и темељни испит представљен 11. августом 1840, 1888. годином и 11. септембром, јер он каже да је нашао речи и појео их.

Нађоше се речи твоје, и ја их поједох; и реч твоја беше ми радост и весеље срца мога, јер сам назван именом твојим, Господе Боже над војскама. Јеремија 15:16.

Јеремија се назива Божјим именом када је појео књижицу из анђелове руке, и та је порука произвела радост и весеље, насупрот срамоти. Када се Божје име даје Јеремији, он представља сто четрдесет и четири хиљаде који су Филаделфијци.

Ономе који победи учинићу стубом у храму Бога својега, и више неће изаћи напоље; и написаћу на њему име Бога својега, и име града Бога својега, новог Јерусалима, који силази с неба од Бога мојега; и написаћу на њему своје ново име. Откривење 3:12.

Јеремија је појео поруку 11. септембра и претрпео разочарање 18. јула 2020.

Не седох у збору подсмевача, нити се радовах; седех сам због руке твоје, јер си ме испунио негодовањем. Зашто је бол мој непрестан, и рана моја неизлечива, која неће да зацели? Хоћеш ли ми ти бити сасвим као лажа, и као воде које ишчезавају? Јеремија 15:17, 18.

Јеремијин „скуп ругача“ јесте „сатанина синагога“ из Филаделфије и Смирне, који говоре да су Јевреји, а нису. Јеремија се није радовао, јер је порука коју је објављивао била лажна порука, доносећи само срамоту, а не радост. Јеремијина „непрестана рана која није хтела да зацели“ била су три и по дана током којих се скуп ругача радовао док су Јеремија, Мојсије и Илија лежали мртви на улици која је пролазила кроз долину мртвих сувих костију. Усред тог раздобља сумње и неизвесности, Господ је затражио од Јеремије да се врати.

Зато овако говори Господ: ако се вратиш, опет ћу те довести, и стајаћеш преда мном; и ако издвојиш драгоцену од недостојнога, бићеш као уста моја; нека се они врате к теби, али се ти не враћај к њима. И учинићу те овоме народу као утврђен бакарни зид; и бориће се против тебе, али те неће надвладати; јер сам ја с тобом да те спасем и да те избавим, говори Господ. И избавићу те из руке злочестих, и искупићу те из руке

страшних. Јеремија 15:19–21.

Ако би се Јеремија вратио, Бог би га учинио војском, представљеном као медени зид против кога ће се борити и „зли“ и „страшни“, али неће надвладати. То је војска белих коња с коњаницима одевеним у одећу од белог лана. Та војска, или медени зид, подиже се када се Јеремија врати; ако и када он одвоји драгоцену од ништавног. У тридесет седмом поглављу Језекиља, војска за коју Сестра Вајт каже да је Божји народ остатка устаје када се они врате. Остатак се враћа, а затим устаје као силна војска, када одвоје драгоцену од ништавног и тада постану Божја уста. Они морају исправно управљати речју истине, одвајајући кукољ од пшенице, јер се служе истим правилима која је усвојио њихов отац, који је био млинар специјализован за припремање најбољег хлеба. Ако одвоје драгоцену од ништавног, истину од заблуде, биће Божји стражар када Бог буде одвајао зло и мудре.

Јеремија се одазвао позиву на повратак 2023. године, а затим је 2024. године био разочаран када се велика група одвојила на темељном испиту Рима који успоставља визију. Јеремија је исправно одвојио драгоцену од ништавног, истину од заблуде, и наставио даље све до унутрашњег омега испита при отварању небеских прозора. Када се небеса отворе, победоносна црква припремила је себе. Прошла је темељни спољашњи алфа испит, а затим је прошла унутрашњи омега испит небеских прозора. Она или пролази и постаје део Божје војске, или је ветар издувава кроз прозоре. Бива избачена у велико поље, као што је био Шевна у Исаји двадесет другој, или бива бачена у ковчежић. Она или бива бачена у ковчежић, или бива избачена из храма као што је Немија избацио Товију или Христос избацио мењаче новца. Када човек са четком за прашину баца драгуље у ковчежић, ковчежић је или Реч Божја у новом оквиру истине или је ковчежић храм Божји, а обоје су симболи Христа, и Христос не треба да буде подељен.

Зар је Христос подељен? Зар је Павле распет за вас? Или се у име Павлово крстите? 1. Коринћанима 1:13.

Христос није одвојен од Павла. Божанство није било одвојено од Павлове човечности. Када је Павле, човек, крштавао у име Божанства, није било раздвајања, јер је људски гласник сједињен са Божанском поруком. Павле је био сједињен с Божанством исто онако сигурно као што је Јефрем био сједињен са својим идолима.

Они у Милеровом сну који су бачени у храм (ковчег), јесу десетци из Малахије три које треба донети у спремиште, где се храна чува и раздељује. То спремиште је храм сто четрдесет и четири хиљаде, или, како је Петар рекао, „духовни дом, свето свештенство.“ Ковчег је духовни дом, а драгуљи су свештенство. Из тог разлога Милеров сан је забележен на страни „81,“ симболу Божанског Првосвештеника сједињеног са осамдесет људских свештеника.

У Милеровом сну, човек са четком за прашину приказује доношење драгуља (који су Исајини десетци и Малахијини приноси), када Он баца драгуље у храм, који је ризница, која је ковчежић. Често су укључена два питања у вези са другим анђелом, а омега тест је други анђео у односу на алфа тест и трећи лакмус-тест. Позив је да се врате, а повратак се

показује доношењем свих десетака и приноса у ризницу, да би било хране у Његовој кући. Два питања овде јесу: шта је „храна“? и шта је „ризница“?

Да ли су драгуљи весници, или су драгуљи вест, одређује како ће се одговорити на та два питања. Ако су то весници, онда су они десетак који сачињава храм, који се увек подиже у другом кораку. Ако је то вест, онда је то вест Поноћног вапаја која се доводи до савршенства као заглавни камен храма, и оснажење вести другог анђела.

И рече: Зато ће човек оставити оца и матер и прилепиће се жени својој, и биће двоје једно тело? Тако нису више двоје, него једно тело. Што је, дакле, Бог саставио, човек да не раставља. Матеј 19:5, 6.

Ову студију наставићемо у наредном чланку.

„Била сам упућена натраг на објављивање првог Христовог доласка. Јован је био послан у духу и сили Илијиној да приправи пут Исусу. Они који су одбацили Јованово сведочанство нису имали користи од Исусовог учења. Њихово противљење поруци која је прорекла Његов долазак довело их је у такав положај да нису могли лако примити ни најјаче доказе да је Он Месија. Сотона је предводио оне који су одбацили Јованову поруку да оду још даље, те да одбаце и разапну Христа. Чинећи то, поставили су себе тамо где нису могли примити благослов на дан Педесетнице, који би их pouчио путу у небеску светињу. Раздерање храмске завесе показало је да јеврејске жртве и обреди више неће бити примани. Велика Жртва била је принесена и била је прихваћена, а Свети Дух који је сишао на дан Педесетнице пренео је мисли ученика са земаљске светиње на небеску, у коју је Исус ушао сопственом крвљу, да на Своје ученике излије добробити Свога помирења. Али Јевреји су били остављени у потпуној тами. Изгубили су сву светлост коју су могли имати о плану спасења, и још су се уздали у своје бескорисне жртве и приносе. Небеска светиња заузела је место земаљске, али они нису имали никаквог знања о тој промени. Стога нису могли имати користи од Христовог посредовања у Светињи.“

„Многи са ужасом гледају на поступак Јевреја у одбацивању и распињању Христа; и док читају историју Његовог срамног злостављања, мисле да Га љубе и да Га не би одrekli као што је то учинио Петар, нити би Га разапели као што су то учинили Јевреји. Али Бог, који чита срца свих, ставио је на пробу ту љубав према Исусу за коју су тврдили да је осећају. Цело небо је с најдубљим занимањем посматрало како је примљена вест првог анђела. Али многи који су тврдили да љубе Исуса, и који су проливали сузе читајући извештај о крсту, исмевали су добру вест о Његовом доласку. Уместо да поруку приме с радошћу, прогласили су је обманом. Мрзели су оне који су љубили Његово јављање и искључивали их из цркава. Они који су одбацили прву поруку нису могли имати користи ни од друге; нити им је користио поноћни поклич, који је требало да их припреми да вером уђу с Исусом у Светињу над светињама небеске светиње. А одбацивањем претходне две поруке толико су помрачили свој разум да не могу видети никакву светлост у поруци трећег анђела, која показује пут у Светињу над светињама. Видела сам да су, као што су Јевреји разапели Исуса, тако и назовицркве разапеле ове поруке, и зато немају никаквог знања о путу у Светињу над светињама, нити могу имати

користи од Исусовог посредовања тамо. Као Јевреји, који су приносили своје бескорисне жртве, они узносе своје бескорисне молитве одељењу које је Исус напустио; а Сатана, задовољан том обманом, узима на себе религиозни карактер и управља умове ових тобожњих хришћана к себи, делујући својом силом, својим знацима и лажним чудесима, да би их учврстио у својој замци.“ Early Writings, 259–261.